

Dalje veli čl. 78:

Knjaz može skupštinu i da raspusti [a „jedna volja?“] pa da naredi drugi izbor poslanika narodnih. Drugi izbor poslanika mora biti naređen najdalje u tečaju četiri meseca, a druga skupština mora biti sazvana najdalje u tečaju šest meseci od dana kad je prethodeća raspuštena.

Sad dolazi čl. 79, koji uništava oba prva, pa postavlja prosto:

Bez knjaževog poziva poslanici ne mogu se skupiti u sednice skupštinske niti mogu skupljeni ostati i što raditi pošto su sednice zaključene, odložene ili skupština raspuštena.

Ovde se, dakle, ne opredeljava nikakav rok: već prosto: dokle knez ne ushte skupština se ne može skupiti, pa ma to trajalo do „strašnog suda“. A narod dotle nek živi bez zakona ili po zakonima što postoje, mada je narod jednom izrekao da ne može više pod njima da živi (jer ja inače ne znam zašto bi se imala raspuštati skupština osim to što će da izmeni kakav zakon).

Prema tome, šta znače reči g. ministra unutrašnjih dela: „Naš projekt osniva se na dogovoru i ubeđivanju, na poverenju i slozi, a ne na nadmoćnosti i sili makoje strane“. Evo šta znače. Priča se: jednom u staroj vizantijskoj imperiji skupiše se bogoslovi da većaju o nekom dogmatu iz hrišćanske religije; prepirahu se dugo, ali ne mogoše nikako da se slože pa da reše to pitanje; caru se dosadi, pa lepo zatvori sve što većahu u jednu sobu i reče im: „Nećete jesti ništa dok se god ne složite“; razume se da se na takav argumenat carev bogoslovi moradoše da slože. U našem slučaju prepiru se (ili, kao što g. ministar hoće, „dogovaraju se“) knez i narod, ali se ne zatvaraju da gladuju oba dok se ne slože, već se zatvara samo narod, tj. ostavlja se bez zakona ili sa rđavim zakonima donde dok se „ne ubedi“. U šta? Da je bezakonje zakon ili da je rđav zakon dobar. Čudnovato! Ali glad je vrlo silan argumenat, a narod će bar imati utehu da sve biva po njegovom odobrenju. Da li će se ovo desiti kadgod i u stvari, ja ne znam. Ja samo iznosim šta se može desiti po „ustavu“ — „zakonito“. Hoću da obeležim načelo suverenosti i prava naroda i kneza kako su utvrđena u osnovnom zakonu.

Iz ovog što smo dosada naveli iz ustava mislimo da se je svaki mogao uveriti da je istina ono što je rekao narodni poslanik Aleks.